

ושונאים את הכצצה

יעל אביב ואביבה פז נראו היפים של מאה אחוז. אבל זה בכלל לא חוכמה: ידיהם המקצועיות של שמעון צבר העיתונאי, ו' איקא ישראלי איש הדיסקוטקים, ציירו עליהן פרחים אמנותיים.

★ ★ ★

החזרת שטחים ואכזבת חוגנים

מיכד מישורית לבשה שמלה מלאת פרחים, ובאמצע היה חור, בצורת לב, ודרך החור ראו לה את הלב. כך לפחות היא קראה לדבר הזה שראו שם. היא הביאה את זה מאמריקה. "חייתי שם שתיים-עשרה שנים", היא מסבירה במבטא צברי אמריקאי, "כל מה שיש לי רכשתי שם". האמריקאים הללו, מה שהם מסוגלים ליצור.

היה שם בחור אחד, עם כובע מצחיק, שניסה לשוחח קצת על החזרת שטחים, אבל אמרו לו שזה בכלל לא היפס, ושישתוק. הכובעים המצחיקים של המסיבה התחילו כבר להתעייף מהעניין. להקת הצ'רצ'ילים

תחת לעינה של אביבה פז. אביבה ידועה כבעלת עיניים ק — ואולי בארץ כולה, כולל השטחים המוחזקים.

הצבה!

לא אומרים כלום, ענה לה דובינר. הוא יברר את זה בטויל הבא שלו לחו"ל. הוא הבטיח לברר גם על נאצר ואשכול.

מי מכיר מי יודע את האיש שמאחרי הידיים? הפרצוף המצוייר הוא על ידיה של אתי, סטודנטית תל-אביבית — המכסה פניו של אורי ליפשיץ, אחד מציירי האירוע, שהודה "הפרצוף הזה פשוט יותר יפה משלי".

המשך לשמלה

הכינה אלונה לשם-איינשטיין ל- תית, ז'קלין אנקס — שלבשה בגד עם מחשופים כפולים ומעניינים. אותם הפרחים המופיעים בדגם השמלה נמשכו, לאחר הטיפול, עליה.

המשיכה לנגן ולהקת האריות המשיכה לשיר, אבל הפרחים והעצים והעצים של המסיבה נראו קצת מאוכזבים. "אני לא הרגשתי היפים במיוחד", התלוננה בחורה אחת. "כי מסיבה בשבוע שעבר היה יותר מוצלח".

★ ★ ★

דת האהבה ודת השלום

אתם לא מבינים, הסבירה עיתונאית מפריימאק, "שההיפים זה דרך-חיים של מה, זה צורת מחשבה ולבוש. צריך להסתובב ברחובות עם שיער ארוך, מלא פרחים, וצריך לחשוב כל היום על פרחים ועל אהבה". "כאילו שאני הישב על משהו אחר", אמר הדיל גרשון סטשק.

"ההיפים זו דת חדשה", הסבירה ה' עיתונאית, "זו דת האהבה והשלום". כבר אף אחד לא שמע לה. שושיק הלכה הביתה, וגם חנה מירון. ההיפים החדשים התחילו להתגעגע לצוורן ולפוקה הירש, וכל הדיס קוטקאים מהדת הישנה. הוחלט שפורים זה יותר שמח ויותר טוב, וגם בלי מילים קשות. והוחלט לערוך בשבוע הבא מסיבת-פיצוי.

את פניהן וגופן של חנה עדן, דליה להב ועוד כמה מן היפהפיות הלא-נורמאליות של תל-אביב הפרחונית. כי כולן, כולן לא רצו להפסיד את ההזדמנות הגדולה הזאת.

הצייר איקא ישראלי עובד על השקננית ברכה נאמן. "אני רגיל לזה", אמר איקא, שקישט גם

פעולה במקום